

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2012/0208 van 3 oktober 2012
in de zaak 1011/1022/SA/3/0950

In zake:

1. de heer [REDACTED]
2. de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Martin DENYS
kantoor houdende te 1560 Hoeilaart, De Quirinilaan 2
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het
Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Yves FRANCOIS
kantoor houdende te 8790 Waregem, Eertbruggestraat 10
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomende
partij:*

de deputatie van de provincieraad van **WEST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
de heer [REDACTED]

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld bij aangetekende brief van 10 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van het besluit van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimtelijke Ordening, afdeling West-Vlaanderen van 13 juli 2011 waarbij aan de tussenkomende partij een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk wordt verleend voor het aanleggen van een fietspad [REDACTED] en een snelheidsremmer ter hoogte van de [REDACTED].

Het betreft percelen gelegen te [REDACTED] en met kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en het originele administratief dossier neergelegd. De tussenkomende partij heeft geen schriftelijke uiteenzetting omtrent de vordering tot schorsing ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 8 februari 2012, alwaar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Martin DENYS die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Yves FRANCOIS die verschijnt voor de verwerende partij en de heer [REDACTED] die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen van titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en van de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN vraagt met een op 19 oktober 2011 ter post aangetekend verzoekschrift om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft vastgesteld, met een beschikking van 18 november 2011, dat er grond is om het verzoek in te willigen en dat de verzoeker tot tussenkomst aangemerkt kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 22 maart 2011 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het aanleggen van een fietspad [REDACTED] en een snelheidsremmer ter hoogte van de [REDACTED]”*.

De aanvraag heeft meer specifiek de volgende werken tot voorwerp:

1. De aanleg van een vrijliggend, dubbelrichtingsfietspad in een asfaltverharding tussen de [REDACTED] en de [REDACTED] waarbij in het kader van de aanleg van het fietspad de rijweg plaatselijk dient aangepast te worden ter hoogte van de [REDACTED] en de [REDACTED].

In het bijzonder wordt er op gewezen dat de bestaande bomen zullen gerooid worden en dat er in het project nieuwe bomen (inlandse eik – Quercus Robur) zullen aangeplant worden. In het project werden er eveneens specifieke beschermingseisen en

beschermingsmaatregelen opgelegd ter vrijwaring van de 2 waardevolle Linden (*Tilia Europea*) ter hoogte van [REDACTED].

De gemengde haag ter hoogte van [REDACTED] werd geïnventariseerd en zal in het kader van het grondverweringsdossier worden heraangeplant. Ter hoogte van dit perceel werd de gracht ingebuisd en dit ter vrijwaring van de bestaande bomen op het perceel en teneinde voldoende groeiruimte te bieden aan de nieuw aan te planten haag.

2. De aanleg van een snelheidsremmer ter hoogte van de [REDACTED].

De percelen zijn, zo blijkt uit de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan 'Brugge-Oostkust', gelegen in natuurgebied, woongebied, woonuitbreidingsgebied, agrarisch gebied en landschappelijk waardevol agrarisch gebied.

De percelen zijn niet gelegen binnen een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De percelen zijn wel gelegen binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan "*Afbakening Regionaalstedelijk gebied Brugge*", dat werd goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 4 februari 2011.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 7 april 2011 tot en met 6 mei 2011, wordt één bezwaarschrift, uitgaande van de huidige verzoekende partijen, ingediend.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Archeologie brengt op 21 april 2011 een gunstig advies uit, onverminderd de vondstmeldingsplicht.

Het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Onroerend Erfgoed brengt op 27 april 2011 een gunstig advies uit.

Het departement Landbouw en Visserij, afdeling Duurzame Landbouwwontwikkeling brengt op 28 april 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Infrabel brengt op 29 april 2011 een gunstig advies uit.

Het Agentschap voor Natuur en Bos brengt op 4 mei 2011 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Op 23 mei 2011 neemt het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Oostkamp het volgende standpunt in:

" ...

De aanvraag omvat de aanleg van een vrijliggend, dubbelrichtingfietspad in een asfaltverharding tussen de [REDACTED] en de [REDACTED]. De rijweg moet op diverse plaatsen worden aangepast o.a. ter hoogte van de [REDACTED] en de [REDACTED]. Het project omvat ook de aanleg van een snelheidsremmer ter hoogte van de [REDACTED].

Het gaat om een samenwerkingsproject tussen de provincie West-Vlaanderen en de gemeente Oostkamp om in het kader van het fietsfonds een veilige en comfortabele fietsverbinding te realiseren en verplaatsingen per fiets te stimuleren als alternatief vervoermiddel.

De [] en de [] zijn gemeentewegen die gelegen zijn in het noordwesten van het centrum van Oostkamp. Deze straten maken deel uit van het Provinciaal Functioneel Fietsroutenetwerk.

Het gaat om een dubbelrichtingsfietspad. Om dit te realiseren moeten de bestaande grachten worden gedempt en de bestaande bomen worden gerooid. Er zal een nieuwe langsracht getrokken worden en nieuwe bomen geplant (inlandse eik). Tussen de rijweg en het fietspad wordt een veiligheidsstrook voorzien van 1 meter breedte en voorzien van een haag die op regelmatige afstanden wordt onderbroken om de bereikbaarheid van het fietspad te garanderen.

Er werd extra aandacht besteed aan de instandhouding van de 2 historisch waardevolle linden ter hoogte van [] recht tegenover de []. Het fietspad buigt ter hoogte van deze linden af en zorgt ervoor dat de ruimte tussen de bestaande bomen het fietspad groter wordt.

Ook de geïnventariseerde landschappelijke haag ter hoogte van [] zal opnieuw worden aangeplant. Er werd plaatselijk ook gekozen voor een inbuizing om waardevolle erfbeplanting zo veel als mogelijk te behouden.

De [] wordt verkeersluw gemaakt door een combinatie van verkeersremmende maatregelen en signalisatie 'uitgezonderd plaatselijke bediening'.

De aanvraag kadert in het verder realiseren van het provinciaal functioneel fietsroutenetwerk. Er wordt heel veel rekening gehouden met de bestaande aanwezige landschappelijk waardevolle elementen en de inventaris van het bouwkundig erfgoed en waardevolle erfbeplantingen.

Het project is ook omschreven als een missing link binnen het mobiliteitsplan van Oostkamp zowel op vlak van de functionele fietsverbinding als op vlak van de recreatieve fietsverbinding.

Deze fietsverbinding kan een alternatief vormen voor autoverplaatsingen tussen Oostkamp en haar deel- en buurgemeenten.

Er wordt gekozen voor zoveel mogelijk beperking van het aantal conflicten door een scheiding van de verkeerssoorten door het opteren voor een aanleg van een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad aan de westzijde. De [] zal worden afgesloten voor doorgaand verkeer.

Er is een bezwaar ingediend tijdens het openbaar onderzoek wat ontvankelijk maar ongegrond is.

...

Op 13 juli 2011 beslist de verwerende partij een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen. Zij doet hierbij de volgende overwegingen gelden:

“ ...

– Inname van de open ruimte aan de westzijde van de []

Het voorzien van het fietspad aan de westzijde van de straat (kant agrarisch gebied) i.p.v. de oostzijde van de straat (kant woongebied) is te verantwoorden, gezien aan de oostzijde van de straat veel "conflictpunten" zijn die veiligheid van de fietsers in het gedrang kunnen brengen. De ca. 30 opritten aan de oostzijde kunnen bij het voorzien van een fietspad aanleiding geven tot conflicten met uitrijdende voertuigen, terwijl aan de westzijde van de straat slechts 2 opritten van een landbouwbedrijf en 1 oprit tot een Aquafin-installatie aanwezig is. Aan de oostzijde van de [] zijn er 3 kruispunten die elk aanleiding zouden geven tot de aanleg van bijzondere voorzieningen voor fietsers, terwijl er aan de westzijde geen kruispunten zijn. Aan de oostzijde is een parkeerstrook voorzien (mogelijke conflicten met openslaande portieren, beperkte zichtbaarheid door

geparkeerde voertuigen, hinder door parkeermanoeuvres), aan de westzijde kan men niet parkeren.

De bestaande rijweg verleggen zorgt voor technische problemen, gezien de aanwezigheid van de afwatering naar bestaande riolering aan de oostzijde van de weg. Daarenboven voorziet het gemeentebestuur van Oostkamp in de aanleg van een vrijliggend enkelzijdig dubbelrichtingsfietspad aan de westzijde van de Fabiolalaan, in het verlengde van voorliggend project.

Vanuit de eisen van het Fietsvademecum wordt een vrijliggend dubbelrichtingsfietspad met een breedte van 2,5 meter voorzien. De tussenliggende groenstrook heeft een breedte van circa 3 meter om de nieuw aan te planten bomen alle groeikansen te geven. De gracht heeft een bodembreedte van 1 meter en een minimale helling van 4/4 (een steilere helling zal aanleiding geven tot inkalving van de oevers). De gracht werd gedimensioneerd rekening houdend met de bestaande bodempeilen, de aangesloten verharde en onverharde oppervlaktes, het toevoerdebiet stroomopwaarts en de bestaande maaiveldpeilen.

Uit het bovenstaande wordt besloten dat de grondinnemingen zo minimaal mogelijk werden gehouden, dit zowel m.b.t. de breedte van de groenstrook als breedte van de gracht. Dit komt tegemoet aan het voorwaardelijk gunstige advies van de Afdeling Duurzame Landbouwon ontwikkeling.

– Verkeersveiligheid

Gezien de bestaande wegbreedte (rijweg en greppel: 4,60 meter + parkeerstrook: 1,85 meter) en het veelvuldig gebruik van de weg door brede landbouwvoertuigen, wordt er voor een vrijliggend fietspad geopteerd. De aanvraag draagt bij tot het verhogen van de verkeersveiligheid en beoogt de realisatie van een veilige en comfortabele fietsverbinding. Er wordt gekozen voor zoveel mogelijk beperking van het aantal conflicten door een scheiding van verkeerssoorten. De bereikbaarheid van het fietspad wordt gegarandeerd doordat de haag op regelmatige afstanden wordt onderbroken.

De [] wordt verkeersluw gemaakt door een combinatie van verkeersremmende maatregelen (verkeerspoort nabij de grens met Brugge) en signalisatie "uitzonderlijk plaatselijke bediening".

Het project maakt deel uit van het Provinciaal Functioneel Fietsroutenetwerk en is een missing link binnen het mobiliteitsplan van Oostkamp zowel op vlak van de functionele fietsverbinding als op vlak van de recreatieve fietsverbinding.

– Aandacht voor landschappelijke elementen en waardevol erfgoed

De aanvraag houdt rekening met de bestaande aanwezige landschappelijk waardevolle elementen, de inventaris van het bouwkundig erfgoed van de gemeente Oostkamp en de waardevolle erfbeplantingen. De impact op de aanwezige bomenrijen en waardevolle bomen en hagen wordt beperkt gezien deze worden behouden of opnieuw aangeplant na de wegeniswerken. De 2 historische linden ter hoogte van de [] worden in stand gehouden en de geïnventariseerde landschappelijke haag ter hoogte van [] wordt heraangeplant.

– Overwelven baangrachten

De aanvraag beoogt tevens op enkele plaatsen de inbuizing van de nieuw te delven gracht. Deze inbuizingen zorgen voor de toegankelijkheid (cf. 2 opritten landbouwbedrijf en 1 oprit tot Aquafininstallatie) en het behoud van de waardevolle erfbeplanting. De

opgegeven maatvoering van de gracht en de inbuizingen zijn noodzakelijk om de waterafvoer te garanderen.

Gelet op het algemeen belang van de aanvraag, zijn de overwelvingen aanvaardbaar op voorwaarde dat - conform de provinciale stedenbouwkundige verordening inzake het overwelven van baangrachten - het voorzien van deze inbuizingen vergezeld gaat van compenserende maatregelen ter plaatse die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken, zoals een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen.

ALGEMENE CONCLUSIE

Uit bovenstaande motivering blijkt dat de aanvraag in overeenstemming is (of kan gebracht worden mits het opleggen van de nodige voorwaarden) met de wettelijke bepalingen, alsook met de goede plaatselijke ordening en met zijn onmiddellijke omgeving.

...

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- De vondstmeldingsplicht zoals vermeld in artikel 8 van het decreet houdende bescherming van het archeologisch patrimonium van 30 juni 1993 (en latere wijzigingen) moet gerespecteerd worden.*
- De werken dienen een minimale hinder te veroorzaken voor het verkeer en dienen bijgevolg op een passende manier gecoördineerd te worden.*
- De bomen worden in toepassing van de zorgplicht niet gerooid tijdens het broedseizoen (1 april – 30 juni).*
- De voorgestelde heraanplantingen worden uitgevoerd binnen het eerste plantseizoen volgend op het beëindigen van de werken. Bij een niet geslaagde heraanplant dient deze opnieuw vervangen te worden.*
- Voor een lineaire heraanplant van Zomereik dient plantgoed met een grote plantmaat gebruikt te worden.*
- De inbuizingen van de nieuw te delven gracht dienen vergezeld te zijn van compenserende maatregelen ter plaatse die de infiltratie van hemelwater blijvend mogelijk maken, zoals een greppel, geperforeerde buizen, waterdoorlatende verhardingen.*

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij betwist het belang van de verzoekende partijen bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan. De Raad is echter van oordeel dat de exceptie van de verwerende partij slechts onderzocht en beoordeeld dient te worden wanneer vastgesteld wordt dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

“ ...

De grove schending van het eigendomsrecht betekent op zichzelf een moeilijk te herstellen ernstig nadeel omdat deze schending het beschikkingsrecht van beroepers over hun eigendomsrecht praktisch teniet doet.

Indien beroepers zelf op hun eigendom werken zouden willen uitvoeren waartoe zij van rechtswege gerechtigd zijn binnen de beperkingen van de bestemmingsplannen, zullen zijn ontegensprekelijk belemmerd worden door het bestaan van een bouwtoelating gegeven aan de provincie West-Vlaanderen om op hun eigendom een fietspad aan te leggen.

Zelfs indien zij geen werken zouden wensen uit te voeren dan nog komen zij door het bestaan van de bouwtoelating in een verlamdende toestand terecht. Hoe zouden zij, indien zij dat zouden wensen hun eigendom kunnen verkopen of zelfs alleen maar met hypotheek bezwaren wanneer deze goederen belast zijn met een bouwtoelating voor het aanleggen van een fietspad.

Voormelde rechtshandelingen kunnen alleen maar gesteld worden in een authentieke akte waarvoor uiteraard de tussenkomst van een notaris verplicht is. Iedereen weet dat het tot de professionele plicht van de notaris toekomt voorafgaandelijk aan het opstellen van voormelde belangrijke rechtshandelingen inlichtingen te verwerven op het gemeentebestuur dat uiteraard verplicht is melding te maken van het bestaan van de bouwtoelating voor de aanleg van een fietspad.

Bovendien moet onderstreept worden dat de aanleg van een fietspad gepaard gaat met belangrijke grond- en betonneringswerken die een onomkeerbare toestand met zich brengen. Men kan zich niet voorstellen dat lijdzaam zouden moeten toezien op de uitvoering van de werken en naderhand een vordering zouden moeten instellen tot afbraak van de wederrechtelijk uitgevoerde werken

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop het volgende:

“ ...

Andermaal beklagen verzoekende partijen zich er over dat het bestreden besluit hun burgerlijke belangen schaadt. Zij zouden zelf geen aanvragen meer kunnen indienen om werken op hun eigendommen uit te voeren.

Dit is allerm minst correct. Verzoekende partijen kunnen perfect de aanvragen indienen die zij wensen. Het bestaan van het bestreden besluit belemmert op geen enkele manier dat zij voor datzelfde perceel ook een stedenbouwkundige vergunning zouden bekomen.

Welke stedenbouwkundige vergunning dan zal kunnen uitgevoerd worden, zal afhankelijk zijn van wie over de eigendomsrechten over dat perceel beschikt. Zolang verzoekende partijen niet onteigend zijn, zullen zij de werken kunnen uitvoeren die zij willen, voor zover vergund.

Dit is trouwens een louter hypothetisch 'nadeel', aangezien verzoekende partijen geenszins enige bouwintentie op de te onteigenen strook van amper 4m breed hebben.

Het zogenaamd verlamdend karakter van de stedenbouwkundige vergunning in geval van verkoop of hypotheke van de eigendommen van verzoekende partijen, is andermaal hypothetisch en ook louter financieel van aard.

Het is vaste rechtspraak dat een financieel nadeel steeds voor herstel vatbaar is. Verzoekende partijen tonen in elk geval niet aan dat zij zinnens zijn hun eigendommen te hypotheke van te verkopen en dat zij door die vermeende onmogelijkheid in hun financieel voortbestaan bedreigd zijn.

De mogelijke uitvoering van de werken bezorgt verzoekende partijen al evenmin enig moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

De werken zullen immers maar kunnen uitgevoerd worden van zodra zij onteigend zijn. Verzoekende partijen zullen alsdan geen eigenaar meer zijn, en dus ook geen belang meer hebben bij welk danige vordering tot herstel in de oorspronkelijke toestand! De schorsing van het bestreden besluit is op dat punt voor hen zonder enige invloed of voordeel.

Indien werken zouden uitgevoerd worden zonder onteigening, zullen verzoekende partijen zich tot de burgerlijke rechter moeten wenden om de stillegging te bekomen.

Verzoekende partijen beweren wel dat zij in voorkomend geval geen herstel zullen bekomen, maar maken dat niet aannemelijk. Indien nodig zal de burgerlijke rechter dergelijk herstel bevelen.

...

3.

De tussenkomende partij heeft in haar verzoekschrift tot tussenkomst geen standpunt ingenomen omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat de verzoekende partijen opwerpen en lijkt het bestaan ervan dan ook niet te betwisten.

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad

voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen mogen zich in de uiteenzetting van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar dienen integendeel concrete en precieze gegevens aan te reiken waaruit enerzijds de ernst van het nadeel blijkt dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat zij concrete en precieze aanduidingen moeten verschaffen over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.13 VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde “rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen” die de verzoekende partijen ondervinden of kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaffen. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstige nadelen die zij met de voorliggende vordering tot schorsing wensen te voorkomen, wijzen de verzoekende partijen er in eerste instantie op dat de grove schending van het eigendomsrecht op zichzelf reeds een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt. Bovendien zouden zij door de stedenbouwkundige vergunning belemmerd worden zelf werken uit te voeren op hun eigendom en zouden zij tevens moeilijkheden kunnen ondervinden om hun eigendom te verkopen of met een hypotheek te bezwaren. Ten slotte onderstrepen zij nog dat de grond- en betonneringswerken die met de aanleg van een fietspad gepaard gaan, een onomkeerbare toestand met zich meebrengen.

In zoverre de verzoekende partijen zich beroepen op de schending van hun eigendomsrecht en stellen dat de betrokken rechtshandelingen enkel gesteld kunnen worden in een authentieke akte waarvoor de tussenkomst van een notaris verplicht is, moet de Raad vaststellen dat dit niet kan beschouwd worden als een nadeel in de zin van artikel 4.8.13 VCRO, maar als een argument dat betrekking heeft op de eventuele onwettigheid van de bestreden beslissing. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing, ongeacht de aard van die onwettigheid, levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partijen dat voldoende ernstig is om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te verantwoorden.

3.

De Raad stelt daarnaast vast dat de bestreden beslissing op zich geen onteigeningsmachtiging inhoudt voor het perceel van de verzoekende partijen. In zoverre de verzoekende partijen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel afleiden uit de geplande onteigening, dient een dergelijk nadeel afgewezen te worden aangezien dit niet uit de bestreden beslissing zelf voortvloeit.

De verzoekende partijen kunnen dus niet worden bijgetreden wanneer zij de belemmering om zelf werken te kunnen uitvoeren, als moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanhalen. Zolang de verzoekende partijen niet onteigend zijn, verhindert de bestreden beslissing de verzoekende partijen immers niet om werken uit te voeren op hun eigendom.

4.

Wat de aangehaalde moeilijkheden betreft met betrekking tot een mogelijke verkoop van hun eigendom of bezwaring ervan met een hypotheek, is de Raad samen met de verwerende partij van oordeel dat dit in essentie enkel een financieel nadeel betekent voor de verzoekende partijen, dat in principe herstelbaar is. De verzoekende partijen brengen geen concrete gegevens bij om het tegendeel aannemelijk te maken.

Ook wat de belangrijke grond- en betonneringswerken betreft, tonen de verzoekende partijen niet met voldoende concrete gegevens aan dat deze een ernstig nadeel voor hen betekenen dat moeilijk te herstellen is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.13 VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts bij wijze van voorlopige voorziening kan geschorst worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Redenen die de schorsing rechtvaardigen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De vordering tot schorsing wordt verworpen.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing ten gronde.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 3 oktober 2012, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Eddie CLYBOUW, griffier.

De griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Eddie CLYBOUW

Filip VAN ACKER